

เติมความรู้

กมล

เมื่อไทยคือ **ตุ้มล้อ** ของอาเซียนเป็นพลังแห่งเอเชีย... แล้ว

ไทย ทำ อะไร อยู่

เมื่อวัยเด็กผู้เขียนจำได้แม่นยำว่าเป็นยุคการทะยานขึ้นของเศรษฐกิจญี่ปุ่น สิ่งที่ยังชี้ถึงความจำเริญเติบโตดังกล่าวส่งผลให้สินค้าญี่ปุ่นหลายชนิดเข้ามาอยู่ในวิถีชีวิตของคนไทยมากมาย เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า รถยนต์ มอเตอร์ไซด์ และภาพยนตร์ทางทีวีที่น่าเสนอในเช้าวันเสาร์-อาทิตย์ก็มีมดเอ็กซ์ มดแดง มีพระเอกที่ทรงพลังเพื่อคอยปกป้องคนที่ถูกเอารัดเอาเปรียบอย่างกับว่าเป็นฮีโร่ทุกอย่างอย่างนั้น พอในช่วงราวสัก 1 ทศวรรษหลังจากนั้นมาการทะยานขึ้นของ 4 เสือแห่งเอเชียได้แก่ สิงคโปร์ ใต้หวัน ฮองกง และเกาหลีใต้ ก็ได้มีความโดดเด่นให้โลกได้รู้จักอีกกระลอกหนึ่ง พัฒนาการที่บ่งบอกถึงความสำเร็จของทั้ง 5 ประเทศ/เขตเศรษฐกิจได้แก่ การจัดอันดับให้อยู่แถวหน้าของโลก ทั้งการเป็นประเทศที่มีความปลอดภัยสูง เป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจการค้าที่น่าลงทุนสูง มีความเชื่อมั่นต่อการ

บริหารจัดการสูง การบริหารจัดการที่มีความโปร่งใสติดระดับชั้นนำโลก นี้ยังไม่รวมถึงการจัดอันดับของภาคการให้บริการที่ติดอันดับโลกอีกมากมายเช่น สิงคโปร์ แอร์ไลน์ สนามบินอินชอนที่เกาหลีใต้ หรือ สนามบินชางจี สิงคโปร์ สายการบินฮิวาแอร์ของใต้หวัน และโกเรียลแอร์ไลน์ของเกาหลีใต้ แต่ทว่า การที่เศรษฐกิจเอเชียได้

เศรษฐกิจญี่ปุ่นในอดีต

การให้บริการของสายการบินสิงคโปร์แอร์ไลน์

ทะยานขึ้นครั้งใหม่เมื่ออินเดียและจีนได้พัฒนาเศรษฐกิจและเปิดการค้าสู่ต่างประเทศมากขึ้นในราวไม่เกิน 2 ทศวรรษที่ผ่านมานั้นทำให้เปรียบเทียบได้กับแสงที่ส่องประกายวาววับที่ส่องแสงไปให้ผู้คนทั่วโลกได้เห็น และบ่งบอกให้โลกรู้ว่านับจากนี้ไปคือเวลาการเติบโตของเอเชีย

ประเด็นสำคัญของความแข็งแกร่งเศรษฐกิจเอเชียก็คือ ผลกระทบจากวิกฤตการเงินโลกในปี 2551 นั้น ประเทศในกลุ่มเอเชียได้รับผลจากวิกฤตดังกล่าวน้อยกว่าเมื่อเทียบกับอเมริกา และยุโรป แม้สิ่งที่ยืนยันในประเทศเราเองก็ได้แก่ ประเทศไทยได้พึ่งพาสหรัฐเพื่อการส่งออกในเอเชียด้วยกันมากขึ้น (ปัจจุบันร้อยละ 60 ของการส่งออกจากไทยอยู่ในตลาดเอเชีย) ทำให้นับจากนี้เป็นต้นไปการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้เกิดพลังทางเศรษฐกิจในเอเชียจะนำไปสู่วิวัฒนาการใหม่ในด้านเศรษฐกิจการค้า การลงทุน และสังคมศาสตร์ รวมถึงการไหลบ่าของวัฒนธรรมอันที่มีการสื่อสารที่รวดเร็วจากกระแสโลกาภิวัตน์ จะมีความเปลี่ยนแปลงต่อไปโดยเกิดจากพลังของความรู้ อีกมาก เช่นปัจจุบัน ผู้นำเรื่องการผลิตผลกระทบจากภาวะโลกร้อนต้องยกให้กลุ่มสหภาพยุโรป ผู้นำด้านนวัตกรรมต้องยกให้อเมริกา ยุโรป ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ ผู้นำด้านการผลิตต้องยกให้จีน และอินเดีย ขณะ

การให้บริการของสายการบินโกเรียลแอร์ไลน์

อุตสาหกรรมยานยนต์

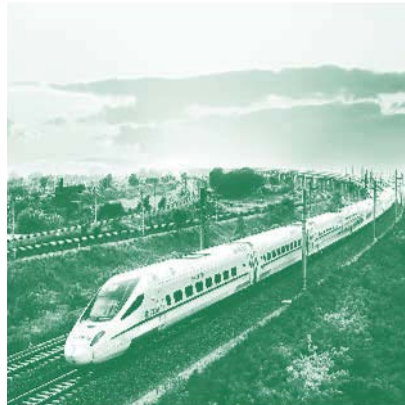
ที่ผู้นำการผลิตข้าวของโลกต้องเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้

เมื่อหันมรดูอาเซียนซึ่งมีจุดแข็ง คือมีความอุดมสมบูรณ์ นอกจากจะเป็น แหล่งผลิตอาหารที่สำคัญของโลกแล้ว การมีประชากรในภูมิภาคนี้มากถึง 570 ล้านคน การทะยานขึ้นของภูมิภาคนี้จะ เกิดขึ้นพร้อมๆ กับเอเชีย จะส่งผลให้ รายได้ของคนในภูมิภาคนี้สูงขึ้น และที่สำคัญคือการทำประเทศไทยเป็นประเทศ ที่อยู่ในพื้นที่ที่เป็นศูนย์กลางของภูมิภาค อาเซียนและเป็นประเทศที่มีความสำคัญ ต่อความเชื่อมโยงในกลุ่มอาเซียน+3 และอาเซียน+6 ถือได้ว่าประเทศไทย อยู่ในชัยภูมิที่เหมาะสม แม้ว่าเดิมที่

ผู้นำแห่งเทคโนโลยี

ประเทศไทยถูกจัดว่าเป็นประเทศที่ ประเทศต่างๆ ในอาเซียนหวังพึ่งพาในฐานะผู้นำอาเซียนเมื่อหลายปีก่อน กลับกลายเป็นประเทศอื่นๆ ต้องหา รือมาช่วยคลี่คลายปัญหาให้กับไทย เมื่อครั้งเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบใน ประเทศไทยอยู่หลายครั้งหลายคราในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

รถไฟความเร็วสูง

แต่ว่าท่ามกลางเกิดเหตุการณ์ ต่างๆ ในประเทศไทยนั้น สิ่งคิปรี่หัน ไปเดินหน้ายุทธศาสตร์อย่างจริงจังโดยใช้ชื่อว่า STAR ย่อมาจาก Science Technology And Research มุ่งสู่การเป็นประเทศนวัตกรรมในเรื่อง วิทยาศาสตร์เน้นด้านการผลิตไบโอ และด้านมัลติมีเดีย ส่วนไอโคเน็เซียก็ใช้ จะน้อยหน้า มุ่งสู่การเป็นครัวของโลก ในปัจจุบัน สำหรับเวียดนามเดินทาง เรื่องพลังงานเต็มทีเพื่อลดความเสี่ยงในอนาคต เรื่องข้าวเวียดนามเน้นการเพิ่ม ผลผลิตและแลกเปลี่ยนข้าวกับความ มั่นคงของพลังงานโดยเฉพาะน้ำมัน ส่วนกาแพ (ส่งออกกาแพโรบัสต์ามาก เป็นอันดับหนึ่งของโลกในปัจจุบัน) มีความโดดเด่นมากในการเชื่อมร้อยโซ่ อุปทานและการเพิ่มผลผลิต ด้านการ ศึกษาเวียดนามมุ่งเน้นสู่ความเป็น

ประเทศวิทยาศาสตร์อย่างเต็มที่ ขณะที่ ด้านการคมนาคมมีการวางแผนและ ขับเคลื่อนภารกิจกันใหญ่โตด้วยการ สร้างรถไฟความเร็วสูง ส่วนประเทศ มาเลเซียมีการประกาศไว้แล้วว่าเราจะ เป็นประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนใน ปีนั้นเท่าไร ปี 2020 รายได้ต่อคนจะ เป็นเท่าไร ส่วนแวดวงการศึกษา การ วิจัย ความมีเสถียรภาพในสิทธิต่างๆ ยิ่งมีความโดดเด่นมากในภูมิภาคนี้ ส่งผลให้เศรษฐกิจของเรามีความ แข็งแรงมาก ส่วนประเทศไทยมีหลายสิ่ง หลายอย่างในโลกแสวงหาเช่น มีความ โดดเด่นเรื่องการท่องเที่ยว มีอาหาร ไทยที่เรือกลืออยู่ใน 5 อันดับแรกของ โลก ทั้งสองเรื่องที่ถูกกล่าวมาถือเป็นจุด แข็งของประเทศไทยในศตวรรษนี้เพราะ ทั้งอาหารและการท่องเที่ยวถือเป็น ภาครัฐกิจที่มีอุตสาหกรรมสนับสนุน อีกจำนวนมากมายมหาศาล

จะว่าไปเราเคยเป็นประเทศที่มี ความโดดเด่นในเรื่องวัฒนธรรม โดยมี รอยยิ้มของผู้คนที่บ่งบอกถึงมิตรจิต และให้สมญานามว่าเป็น “สยามเมือง ยิ้ม” กลับกลายเป็นเมืองแห่งใครนิก จะประท้วง ปิดถนนก็ทำกัน และเมื่อ เหตุการณ์เหล่านี้ถูกถ่ายทอดผ่านสื่อ ภิวัฒน์ (Multitization) ผู้อ่านคงจะ นึกออกว่าใครเขาจะกล้ามาท่องเที่ยว และเมื่อมีการจัดอันดับหลายเรื่องร่วม กับประเทศต่างๆ ทั่วโลกเช่น เรื่อง ความสามารถในการผลิตนวัตกรรมใหม่ เรื่องจริยธรรม เรื่องคุณภาพการศึกษา และ เรื่องขีดความสามารถในการแข่งขัน อันดับต่างๆ ที่กล่าวมาจะมีเรื่องใดบ้างที่ เราเคลื่อนภารกิจเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมาย ร่วมของชนในชาติอย่างจริงจัง

นอกจากนั้นการทะยานขึ้นของ

ชาวนารวมตัวประท้วง
เนื่องจากราคาข้าวตกต่ำ

สยามเมืองยิ้ม

เศรษฐกิจเอเชีย สิ่งที่เราพอจะคาดเดา
แนวโน้มของความสามารถในการแข่งขัน
ของประเทศใดประเทศหนึ่งจะเกี่ยวข้องกับ
8 ปัจจัยดังนี้คือ (1) อัตราการ
เพิ่มขึ้นของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ
ที่สูงมากจะส่งผลให้การจัดการด้าน
พลังงานเป็นประเด็นที่หลายชาติจัด
ให้เป็นวาระแห่งชาติ (2) คนรุ่นใหม่ที่มี
สามารถสื่อสารภาษากับคู่ค้าได้จะมี
ความได้เปรียบในการแข่งขัน (3) พลัง
แห่งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ
ให้เกิดประโยชน์สูงสุดจะนำไปสู่การ
เพิ่มประสิทธิภาพของธุรกิจ (4) พลัง
แห่งความร่วมมือของเครือข่ายระหว่าง
ประเทศจะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้
กับกลุ่มอุตสาหกรรม (5) ความสามารถ
ในการปรับตัวของชนในชาติในการเป็น
สังคมฐานความรู้ ที่ชนในชาติแสวงหา
ความรู้มาใช้ประโยชน์ได้ จะเป็นตัวแปร
ที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ (6) การ
ขับเคลื่อนภารกิจอย่างจริงจังกับระบบ
น้ำชลประทานของประเทศหรือกลุ่ม
ประเทศจะนำมาซึ่งการได้ประโยชน์
ร่วมกัน (7) ความสามารถในการสร้าง
ชนในชาติเพื่อการขับเคลื่อนในการ
บริหารประเทศได้จริงจะนำไปสู่ระบบ
คุณค่าและมูลค่า และ (8) คือการเป็น
เจ้าของนวัตกรรม สิทธิบัตร ลิขสิทธิ์

โดยเฉพาะสิ่งเหล่านั้นมีไว้เพื่อการแก้ไข
ปัญหา และการป้องกันปัญหา จะสร้าง
อำนาจให้กับประเทศเหล่านั้นอย่าง
แท้จริง โดยปัจจัยที่กล่าวมาทั้งหมดจะ
เกิดขึ้นพร้อมๆ กับการประกอบการ
ตัดสินใจว่าด้วยเรื่องความเชื่อมั่นที่มีต่อ
ประเทศนั้นๆ เป็นสำคัญ

ที่กล่าวมาเราต่างอาจจะมีคำถาม
ในใจว่า วันนี้เราเคลื่อนภารกิจเหล่านี้
กันจริงจังกแค่ไหน เด็กไทยโดยเฉลี่ย
พูดอังกฤษระดับใด เรื่องทรัพย์สินทาง
ปัญญาเราเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน
แล้วพอจะบ่งชี้อนาคตอะไรบ้างแล้ว
จะสรรค์สร้างสิ่งใดเพื่อให้เรื่องเหล่านี้
พัฒนาขึ้น ส่วนเรื่องการจัดการน้ำเพื่อ

เกาะพีพี จ.กระบี่

ใช้ในประเทศมีการขับเคลื่อนจริงๆ แค่
ไหน ทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะ
น้ำมันกับการวางแผนเพื่อเตรียมพื้นที่
ปลูกพืชพลังงานได้ดำเนินการอะไรไป
บ้างแล้ว การเพิ่มมูลค่าด้วยระบบคุณค่า
จะตอบโจทย์ให้กับธุรกิจกับคนส่วนใหญ่
ซึ่งเป็นเกษตรกรอย่างไร สิ่งเหล่านี้ล้วน
เป็นคำถามที่มีความจำเป็นต้องใช้การ
วิจัยและพัฒนา(R&D) ทั้งสิ้น

แน่นอนท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง
ไปตามเศรษฐกิจกระแสหลัก ที่ว่าเปิด
การค้าเสรีแล้วผลิตในสิ่งที่ตนถนัด

นั้นแหละจึงจะดี แล้วจะทำให้ธุรกิจมี
การจ้างงาน คนต่างที่อยู่ดีกินดี ทำให้
ปัญหาในสังคมลดลง แต่สำหรับใน
ระดับจุลภาคแล้ว การเสริมสร้างความ
แข็งแกร่งให้กับสังคมซึ่งมีคนจำนวน
ประมาณครึ่งหนึ่งของประเทศให้มี
รายได้สูงขึ้น เทคโนโลยี ทุน คนเก่ง
และความเชื่อมโยงของการกระจายจาก
ส่วนกลางมีความจำเป็น เพราะความ
เข้มแข็งของท้องถิ่นจะทำให้เกิดพลังของ
การขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศ
ได้เช่นกัน ครั้นเมื่อทบทวนถึง เหยียน
เพื่อนชาวเวียดนามเรียนจบจากสวีเดน
ปอปอเพื่อนกัมพูชาตอนนี้เรียนอยู่
สวีเดน แฟรงค์ (เดิมชื่อว่าแปง) ตอนนี้อยู่
กำลังทำวิจัยปริญญาโทอยู่มหาวิทยาลัย
ในเมืองไทย และเพื่อนชาติอื่นๆ ใน
อาเซียน ที่ได้คุยกันแล้วพอจะบอกได้
ว่า “เราต่างเกิดมาเพื่อสร้างสรรค์ เมื่อ
พลวัตทางการค้าเปลี่ยนแปลงไป สิ่ง
หนึ่งที่เราต่างมีหน้าที่คือ เคารพสิทธิ
ในตน เคารพสิทธิคนอื่น และส่งเสริม
ให้เกิดความร่วมมือกันเพื่อสันติภาพ
ในภูมิภาคนี้” เช่นเดียวกับการเป็นเพื่อน
ของเราสมัยเรียนกันนั้นแหละ ผู้เขียนก็
เห็นว่าทุกอย่างทุกสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไป
อะไรก็ไม่เท่าปัญญา (Wisdom) เพราะ
ปัญญาคือการแก้ไข้ปัญหา และปัญหา
ที่เราต่างช่วยกันแก้ไข้ ทำงานแบบ
ร่วมมือกัน (Collaborative work) นั้น
ถือเป็นสิ่งที่เยี่ยมยอด เพื่อเป็นกลไก
ในการขับเคลื่อนประเทศเรา ภูมิภาคเรา
และโลกของเราให้มีความสุขตลอดไป
ภายใต้ร่มของคำว่า “สันติภาพ” จึงมีข้อ
คำถามฝากไว้ว่า

แล้วไทยทำอะไรอยู่?

